

POSTANOWIENIE

Dnia 1 grudnia 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Marian Kocon (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Krzysztof Strzelczyk

SSN Bogumiła Ustjanicz

w sprawie ze skargi J. A.

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem

Sądu Apelacyjnego

z dnia 7 stycznia 2010 r.

w sprawie z powództwa J. A.

przeciwko Skarbowi Państwa - Przewodniczącemu Krajowej Rady Sądownictwa

w W.

o odszkodowanie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 1 grudnia 2011 r.,

zażalenia skarżącej na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 5 kwietnia 2011 r.,

odrzuca zażalenie w części zaskarżającej postanowienie odrzucające wnioski o przywrócenie terminu (pkt 1); oddala zażalenie w pozostałej części (pkt 2); nie obciąża skarżącej kosztami postępowania zażaleniowego; odmawia przyznania pełnomocnikowi żalącej kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 5 kwietnia 2011 r. Sąd Apelacyjny odrzucił wnioski J. A. o przywrócenie terminu oraz zażalenie na zarządzenie Przewodniczącej w sądzie drugiej instancji, z dnia 15 listopada 2010 r., o zwrocie skargi o wznowienie postępowania z powodu nieuzupełnienia jej braków.

W zażaleniu na to postanowienie pełnomocnik procesowy J. A. wniósł o jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Jak wskazał już na to Sąd Najwyższy w uzasadnieniu orzeczenia z dnia 11 sierpnia 1999 r. I CKN 367/99 (OSNC 2000, z. 3, poz. 48), postępowanie o przywrócenie terminu do dokonania czynności procesowej ma charakter incydentalny, gdyż celem tego postępowania jest jedynie ocena zasadności wniosku o przywrócenie terminu - w tym zbadanie, czy zaniechanie dokonania czynności procesowej w przepisany terminie było spowodowane okolicznościami niezawinionymi przez stronę (art. 168 § 1 k.p.c.). Z tej przyczyny postanowienie w przedmiocie przywrócenia terminu do dokonania czynności procesowej kończy wyłącznie postępowanie dotyczące kwestii ubocznej. Innymi słowy, nie jest ono postanowieniem kończącym postępowanie w sprawie, a zatem nie mieści się w ramach art. 394¹ § 2 k.p.c. Oznacza to, że na zaskarżone postanowienie Sądu Apelacyjnego odrzucającego wniosek o przywrócenie terminu (pkt 1 postanowienia), nie przysługuje zażalenie. Zażalenie wniesione na to postanowienie podlegało zatem odrzuceniu.

Odnosnie do rozstrzygnięcia o niedopuszczalności zażalenia na zarządzenie przewodniczącego w sądzie drugiej instancji o zwrocie skargi kasacyjnej Sąd Najwyższy podtrzymuje stanowisko zajęte w postanowieniu z dnia 1 grudnia 2011 r., w sprawie I CZ 97/11, i celem uniknięcia zbędnych powtórzeń odwołuje się do motywów przedstawionych w uzasadnieniu tego postanowienia.

Sąd Najwyższy odmówił przyznania pełnomocnikowi żalącej kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu wobec merytorycznie zbieżnej treści wniesionego zażalenia z zażaleniem wniesionym w sprawie I CZ 97/11, w której takowe wynagrodzenie zostało przyznane.

Z tych przyczyn orzeczono, jak w postanowieniu.